Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 26ης Ιουλίου 1971
περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λυκίσκου

(ΕΕ L 175 της 4.8.1971, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1170/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977	L 137	7	3.6.1977
►**M2**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 235/79 του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1979	L 34	4	9.2.1979
►**M3**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3332/85 του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 1985	L 318	1	29.11.1985
►**M4**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3768/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3800/85 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985	L 367	32	31.12.1985
►**M6**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3998/87 της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1987	L 377	40	31.12.1987
►**M7**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3808/89 του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1989	L 371	1	20.12.1989
►**M8**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2780/90 του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1990	L 265	1	28.9.1990
►**M9**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/90 του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1990	L 353	23	17.12.1990
►**M10**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3124/92 του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1992	L 313	1	30.10.1992
►**M11**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3290/94 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M12**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1554/97 του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1997	L 208	1	2.8.1997
►**M13**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999	L 160	80	26.6.1999
►**M14**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 191/2000 του Συμβουλίου της 24ης Ιανουαρίου 2000	L 23	4	28.1.2000
►**M15**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1514/2001 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2001	L 201	8	26.7.2001
►**M16**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2320/2003 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2003	L 345	18	31.12.2003

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου	L 73	14	27.3.1972

	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση του Συμβουλίου της 1ης Ιανουαρίου 1973) (*)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 230 της 21.8.1997, σ. 19 (1554/97)

Σημείωση: Αυτή η κωδικοποιημένη έκδοση περιέχει αναφορές στην ευρωπαϊκή λογιστική μονάδα ή/και στο Ecu, οι οποίες, από την 1η Ιανουαρίου 1999, πρέπει να θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 162 της 19.6.1997, σ. 1)· διορθωτικό στην ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 29.

(*) Η παρούσα πράξη δεν έχει δημοσιευτεί στην ελληνική γλώσσα.

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 26ης Ιουλίου 1971
περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λυκίσκου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως τα άρθρα 42, 43, 113, και 235,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως ([1]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι η λειτουργία και η ανάπτυξη της κοινής αγοράς πρέπει να συνοδεύεται από τη δημιουργία κοινής γεωργικής πολιτικής και ότι αυτή πρέπει, ιδίως, να δημιουργεί κοινή οργάνωση αγορών που να μπορεί να λάβει διάφορες μορφές ανάλογα με τα προϊόντα·

ότι η κοινοτική παραγωγή του λυκίσκου παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην οικονομία ορισμένων περιοχών της Κοινότητος· ότι για ορισμένους παραγωγούς των περιοχών αυτών η παραγωγή αντιπροσωπεύει βασικό μέρος των εισοδημάτων τους·

ότι όπως οι χυμοί και τα φυτικά εκχυλίσματα του λυκίσκου δεν αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης, τα προϊόντα αυτά εξαιρούνται από την εφαρμογή των γεωργικών διατάξεων αυτής της συνθήκης, ενώ ο λυκίσκος υπάγεται· ότι όμως, επειδή τα προϊόντα αυτά υποκαθιστούν κατά ένα μεγάλο μέρος τα μεν τα δε, η κατάσταση αυτή μπορεί να καταστήσει επισφαλή τα αποτελέσματα της κοινής γεωργικής πολιτικής, που ακολουθείται στον τομέα του λυκίσκου· ότι, για το λόγο αυτό, είναι αναγκαίο να επεκταθούν στους χυμούς και στα φυτικά εκχυλίσματα του λυκίσκου, βάσει του άρθρου 113, τα μέτρα που αφορούν τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες και, βάσει του άρθρου 235, οι κανόνες εμπορίας που θεσπίσθηκαν για το λυκίσκο·

ότι οι διεθνείς συναλλαγές παρουσιάζουν εκ παραδόσεως μεγάλο ενδιαφέρον για τους παραγωγούς και αυτούς που χρησιμοποιούν το λυκίσκο στην Κοινότητα· ότι, βασικά, η αξιοποίηση της κοινοτικής παραγωγής γινόταν μέχρι τώρα βάσει της ανταγωνιστικότητός της στή διεθνή αγορά και της ελεύθερης ποιοτικής και ποσοτικής προσαρμογής της παραγωγής στις αγορές· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, η κοινή οργάνωση αγοράς να μην επιφέρει βασικές τροποποιήσεις στην κατάσταση αυτή συμβάλλουσα ταυτοχρόνως με κατάλληλα μέτρα στην ποιοτική βελτίωση των προϊόντων και στην προστασία των παραγωγών από μία πιθανή υποβάθμιση του σημερινού τους βιοτικού επιπέδου·

ότι πρέπει να ακολουθείται σε κοινοτικό επίπεδο πολιτική ποιότητος με την εφαρμογή διατάξεων σχετικών με την πιστοποίηση της ενδείξεως προελεύσεως, οι οποίες να συνοδεύονται από κανόνες που να απαγορεύουν κατ' αρχήν την εμπορία των προϊόντων για τα οποία δεν έχει χορηγηθεί το πιστοποιητικό ή, για τα εισαγόμενα προϊόντα, που δεν ανταποκρίνονται στα αντίστοιχα ελάχιστα ποιοτικά χαρακτηριστικά· ότι επί πλέον ενδείκνυται να προβλεφθεί ο καθορισμός ενός ποιοτικού υποδείγματος που να αποτελεί βάση αναφοράς στις εμπορικές συναλλαγές και να εξασφαλίζει ικανοποιητική διαφάνεια της αγοράς·

([1]) ΕΕ αριθ. A 66 της 1.7.1971, σ. 28.

▼B

ότι είναι αναγκαίο να υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες για την κατάσταση και τις προοπτικές εξελίξεως της αγοράς στην Κοινότητα· ότι, για το σκοπό αυτό, το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος της παραγωγής διατίθεται στα πλαίσια συμβάσεων που συνάπτονται πριν από τη συγκομιδή και μάλιστα για πολλά έτη μπορεί να διευκολύνει την πρόβλεψη της αναπτύξεως της αγοράς· ότι πρέπει γι' αυτό να προβλεφθεί η καταχώρηση του συνόλου των συμβάσεων παραδόσεως του λυκίσκου που παράγεται στην Κοινότητα· ότι πρέπει, εν τούτοις, οι πληροφορίες αυτές να καλύπτονται με στατιστικό απόρρητο, για να παρέχεται στους ενδιαφερομένους η εξασφάλιση ότι δεν θα χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς και με τον τρόπο αυτό να επιτυγχάνονται ενδείξεις απόλυτα αντικειμενικές·

ότι, για να εξασφαλισθεί ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο στο γεωργικό πληθυσμό και για να σταθεροποιηθούν οι αγορές και να εξασφαλισθούν λογικές τιμές κατά την παράδοση στους καταναλωτές, πρέπει να προωθηθεί η συγκέντρωση της προσφοράς και η από κοινού προσαρμογή, από τους γεωργούς, της παραγωγής στις απαιτήσεις της αγοράς·

ότι, για το σκοπό αυτό, η ένωση των γεωργών σε οργανισμούς, που προβλέπουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται τα μέλη τους σε κοινές αρχές, ευνοεί την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης· ότι οι στόχοι αυτοί είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν ιδίως, όχι μόνο με την ένωση των γεωργών σε ομάδες παραγωγών, αλλά επί πλέον με τη δημιουργία ενώσεων των ομάδων αυτών·

ότι, προς αποφυγή κάθε διακρίσεως μεταξύ των παραγωγών καθώς και για την εξασφάλιση της ενότητος και της αποτελεσματικότητος της αναληφθείσης ενεργείας, πρέπει να προσδιορισθούν για το σύνολο της Κοινότητος οι όροι τους οποίους πρέπει να πληρούν οι ομάδες των παραγωγών και οι ενώσεις των ομάδων τους για να αναγνωρίζονται από τα Κράτη μέλη· ότι, για να επιτευχθεί η αποτελεσματική συγκέντρωση της προσφοράς, είναι ιδίως αναγκαίο, αφ' ενός, να αποδεικνύεται ότι οι ομάδες και οι ενώσεις των ομάδων έχουν επαρκή οικονομική επιφάνεια και αφ' ετέρου το σύνολο της παραγωγής των παραγωγών ή των ομάδων μελών να διατίθεται στην αγορά από την ομάδα ή από την ένωση, είτε απ' ευθείας, είτε από τους παραγωγούς σύμφωνα με κοινούς κανόνες·

ότι πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις, ικανές να διευκολύνουν τη σύσταση και τη λειτουργία των ομάδων αυτών· ότι για το σκοπό αυτό πρέπει να επιτρέπεται στα Κράτη μέλη να τους χορηγούν ενισχύσεις για τμήμα των οποίων η Κοινότητα θα εξασφαλίζει τη χρηματοδότηση· ότι πρέπει, εν τούτοις, να περιορίζεται το ποσό των ενισχύσεων αυτών και να τους προσδίδεται χαρακτήρας μεταβατικός και βαθμιαίος με σκοπό την προοδευτική αύξηση της οικονομικής ευθύνης των παραγωγών·

ότι οι φυτείες λυκίσκου της Κοινότητος, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν ανάγκη προσαρμογής τόσο ως προς τις παραγόμενες ποικιλίες όσο και ως προς τις δυνατότητες της ορθολογικής οργανώσεως των εργασιών καλλιέργειας και συγκομιδής· ότι πρέπει να διευκολυνθεί για ένα χρονικό διάστημα η μετατροπή της ποικιλίας τους και η αναδιάρθρωσή τους, με τη χορήγηση ειδικών ενισχύσεων στις ομάδες παραγωγών που αναλαμβάνουν δραστηριότητες αυτού του είδους·

ότι, για να εξασφαλίζεται ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο στους παραγωγούς, πρέπει να προβλέπεται καθεστώς ενισχύσεως· ότι, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει λόγος για την ενίσχυση αυτή, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλλει ετήσια μία έκθεση στο Συμβούλιο μετά το τέλος της συγκομιδής· ότι η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται αν η εξέταση της εκθέσεως αυτής αποδεικνύει ότι η μέση απόδοση ανά εκτάριο ήταν ανεπαρκής, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση και την προβλεπόμενη τάση της αγοράς·

ότι τα σχεδιαζόμενα μέτρα πρέπει να επιτρέπουν την πρόβλεψη καθεστώτος εισαγωγής που να συνεπάγεται μόνο την εφαρμογή

▼B

του Κοινού Δασμολογίου· ότι αυτό εφαρμόζεται αυτοδικαίως δυνάμει της συνθήκης από την 1η Ιανουαρίου 1970·

ότι το σύνολο των μέτρων αυτών επιτρέπει τη μη εφαρμογή οιουδήποτε ποσοτικού περιορισμού, στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητος· ότι ο μηχανισμός αυτός είναι δυνατό κατ' εξαίρεση να αποδειχθεί ανεπαρκής· ότι, για να μη μένει σε αυτές τις περιπτώσεις η κοινοτική αγορά απροστάτευτη στις διαταραχές που είναι δυνατό να προκύψουν, ενώ θα έχουν καταργηθεί τα εμπόδια κατά την εισαγωγή που υπήρχαν προηγουμένως, πρέπει να επιτρέπεται στην Κοινότητα να λαμβάνει ταχέως όλα τα αναγκαία μέτρα·

ότι στο εσωτερικό εμπόριο της Κοινότητος, η είσπραξη κάθε δασμού ή φορολογικής επιβαρύνσεως ισοδυνάμου αποτελέσματος και η εφαρμογή κάθε ποσοτικού περιορισμού ή κάθε μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται αυτοδικαίως από 1ης Ιανουαρίου 1970, βάσει των διατάξεων της συνθήκης· ότι, τέλος, ελλείψει ελάχιστης τιμής την 31η Δεκεμβρίου 1969, η προσφυγή στο άρθρο 44 της συνθήκης αποκλείεται αυτοδικαίως από 1ης Ιανουαρίου 1970·

ότι η αποτελεσματικότητα του συνόλου των μέτρων που διέπουν την κοινή οργάνωση αγοράς του λυκίσκου κινδυνεύει από τη χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων από τα Κράτη μέλη· ότι πρέπει οι διατάξεις της συνθήκης, που επιτρέπουν την εκτίμηση των ενισχύσεων που είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, να εφαρμόζονται στον τομέα του λυκίσκου· ότι πρέπει, εν τούτοις, να προβλέπεται ένα μεταβατικό καθεστώς για τις εθνικές ενισχύσεις που χορηγούνται για πολυετείς συμβάσεις πριν από την έναρξη ισχύος της κοινής οργανώσεως αγοράς·

ότι πρέπει να προβλέπεται η οικονομική υπευθυνότητα της Κοινότητος για τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται τα Κράτη μέλη λόγω υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις κανονιστικές διατάξεις για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής·

ότι η μετάβαση από το ισχύον καθεστώς στα Κράτη μέλη σε εκείνο που καθιερώνει ο παρών κανονισμός πρέπει να γίνει κάτω από τις καλύτερες συνθήκες· ότι είναι αναγκαίο, για το σκοπό αυτό, να ληφθούν μεταβατικά μέτρα·

ότι η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του λυκίσκου πρέπει να λαμβάνει υπόψη, παράλληλα και με κατάλληλο τρόπο, τους στόχους που προβλέπονται στα άρθρα 39 και 110 της συνθήκης·

ότι, για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των σχεδιαζομένων διατάξεων, πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των Κρατών μελών και της Επιτροπής στους κόλπους επιτροπής διαχειρίσεως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

▼M6

1. Στον τομέα του λυκίσκου συνιστάται κοινή οργάνωση αγοράς που διέπει τα ακόλουθα προϊόντα:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
1210	Κώνοι λυκίσκου νωποί ή αποξεραμένοι, έστω και σπασμένοι, αλεσμένοι ή με μορφή σβόλων. Λουπουλίνη

2. Οι κανόνες οι σχετικοί με την εμπορία και τις ανταλλαγές με τις τρίτες χώρες εφαρμόζονται, επιπλέον, στα ακόλουθα προϊόντα:

▼M6

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
1302 13 00	Χυμοί και εκχυλίσματα φυτικά λυκίσκου

▼B

3. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) λυκίσκος: τα ξηρά άνθη, ονομαζόμενα και κώνοι του (θηλυκού) φυτού του αναρριχώμενου λυκίσκου *(humulus lupulus)*· τα άνθη αυτά, χρώματος πρασινοκίτρινου, σχήματος ωοειδούς φέρουν μίσχο και η μεγαλύτερη διάστασή τους κυμαίνεται γενικά από 2-5 εκατοστά·

β) σκόνη λυκίσκου: το προϊόν που προέρχεται από το άλεσμα του λυκίσκου και που περιέχει όλα τα φυσικά συστατικά·

▼M10

γ) σκόνη λυκίσκου με υψηλή περιεκτικότητα σε λουπουλίνη: το προϊόν που λαμβάνεται από το άλεσμα του λυκίσκου μετά τη μηχανική απομάκρυνση ενός μέρους των φύλλων, των μίσχων, των βρακτείων και των σπονδύλων·

δ) εκχύλισμα λυκίσκου: το συμπυκνωμένο προϊόν που λαμβάνεται από την επενέργεια διαλυτικού στο λυκίσκο ή τη σκόνη λυκίσκου·

▼B

ε) προϊόντα ανάμικτα λυκίσκου: η ανάμιξη δύο ή περισσοτέρων από τα προϊόντα που αναφέρονται ανωτέρω.

▼M1

4. Κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 5 νοείται ως:

α) λυκίσκος πρώτου σταδίου προετοιμασίας, ο λυκίσκος που έχει υποβληθεί στην επεξεργασία της πρώτης ξηράνσεως μόνο και είναι συσκευασμένος και έτοιμος να διατεθεί στην αγορά,

β) εκτάσεις πλήρους παραγωγής, οι εκτάσεις που έχουν φυτευθεί με λυκίσκο από το τρίτο έτος παραγωγής.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Εμπορία

▼M1

Άρθρο 2

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, συγκομισθέντα εντός της Κοινότητος ή παρασκευαζόμενα από λυκίσκο συγκομισθέντα εντός της Κοινότητος ή εισαγόμενα από τρίτες χώρες, υποβάλλονται σε διαδικασία εγγράφου πιστοποιήσεως.

2. Το πιστοποιητικό δύναται να χορηγείται μόνο για τα προϊόντα που παρουσιάζουν τα ελάχιστα ποιοτικά χαρακτηριστικά που ισχύουν σε καθορισμένο στάδιο της εμπορίας. ►M10 Στην περίπτωση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχεία β) έως ε), το πιστοποιητικό είναι δυνατόν να εκδίδεται μόνον εφόσον η περιεκτικότητα των προϊόντων αυτών σε α-οξέα δεν είναι κατώτερη από την αντίστοιχη περιεκτικότητα του λυκίσκου από τον οποίο προέρχονται. ◄

3. Το πιστοποιητικό πρέπει να αναφέρει τουλάχιστον:

α) τον ή τους τόπους παραγωγής λυκίσκου·

β) το ή τα έτη συγκομιδής·

γ) την ή τις ποικιλίες.

4. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, θεσπίζει για κάθε προϊόν τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και την ημερομηνία εφαρμογής του.

▼M1

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼B

Άρθρο 3

1. Κατά το μέτρο που τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 υπόκεινται σε διαδικασία πιστοποιήσεως ►M1 ——— ◄, μπορούν να τίθενται σε εμπορία ή να εξάγονται μόνο αν έχει χορηγηθεί το πιστοποιητικό.

2. Δύνανται να αποφασίζονται μέτρα παρεκκλίσεως της προβλεπομένης στην παράγραφο 1 διατάξεως, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20:

α) για την ικανοποίηση των εμπορικών απαιτήσεων ορισμένων τρίτων χωρών· ή

β) για τα προϊόντα που προορίζονται για ιδιαίτερες χρήσεις.

Τα μέτρα που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο πρέπει:

— να μήν επηρεάζουν την κανονική διάθεση των προϊόντων για τα οποία έχει χορηγηθεί το πιστοποιητικό ►M1 ——— ◄ ·

— και να διασφαλίζουν την αποφυγή κάθε συγχύσεως με τα προϊόντα αυτά.

▼M1

———

▼B

Άρθρο 5

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, προελεύσεως τρίτων χωρών, δύνανται να εισάγονται μόνο εφ' όσον παρουσιάζουν ποιοτικά χαρακτηριστικά τουλάχιστον ισοδύναμα με τα ελάχιστα όρια εμπορίας που έχουν αποφασισθεί για τα ίδια προϊόντα που συγκομίζονται στην Κοινότητα ή που παρασκευάζονται από προϊόντα αυτού του είδους.

▼M1

2. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, συνοδευόμενα από βεβαίωση που χορηγείται από τις αρχές των χωρών καταγωγής και αναγνωρίζεται ως ισοδύναμος του πιστοποιητικού που προβλέπεται στο άρθρο 2, θεωρούνται ότι έχουν τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το ισοδύναμο των βεβαιώσεων αυτών διαπιστούται ►M2 ——— ◄ κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼B

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

ΤΙΤΛΟΣ II

Συμβάσεις παραδόσεως

Άρθρο 6

1. Κάθε σύμβαση για την παράδοση λυκίσκου που έχει παραχθεί στην Κοινότητα, που συνήφθη μεταξύ ενός παραγωγού ή ενωμένων παραγωγών αφ' ενός, και ενός αγοραστού αφ' ετέρου, καταχωρείται από τους οργανισμούς που ορίζονται για το σκοπό αυτό από κάθε Κράτος μέλος παραγωγό.

2. Οι συμβάσεις για την παράδοση καθορισμένων ποσοτήτων σε τιμές συμφωνημένες για περίοδο που καλύπτει μία ή περισσότερες συγκομιδές και που συνάπτονται πριν από την 1η Αυγούστου του έτους της πρώτης συγκομιδής ονομάζονται «εκ των προτέρων συναπτόμενες συμβάσεις» που αποτελούν αντικείμενο ξεχωριστής καταχωρίσεως.

▼B

3. Τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν περιοδικά στην Επιτροπή τις στατιστικές πληροφορίες που αφορούν τις καταχωρήσεις των συμβάσεων.

4. Τα στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενο της καταχωρίσεως μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

ΤΙΤΛΟΣ III

Ομάδες παραγωγών

▼M1

Άρθρο 7

1. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται ως «ομάδα παραγωγών», ομάδα που αποτελείται αποκλειστικά ή, όταν η εθνική νομοθεσία το επιτρέπει, κατά κύριο λόγο από παραγωγούς λυκίσκου και η οποία συστήνεται με την πρωτοβουλία των παραγωγών αυτών, με σκοπό ιδίως:

▼M12

α) να επιτυγχάνει τη συγκέντρωση της προσφοράς και να συμβάλλει στη σταθεροποίηση της αγοράς, διαθέτοντας στο εμπόριο το σύνολο της παραγωγής των μελών της ή, κατά περίπτωση, αγοράζοντας εκ νέου το λυκίσκο σε τιμή υψηλότερη απ' ό,τι προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο β)·

β) να προσαρμόσει από κοινού την παραγωγή αυτή στις απαιτήσεις της αγοράς και να τη βελτιώσει, ιδίως με τη μετατροπή των ποικιλιών, την αναδιάρθρωση των φυτειών, την προώθηση της έρευνας στον τομέα της παραγωγής, της εμπορίας, καθώς και στον τομέα της ολοκληρωμένης προστασίας·

γ) να προωθήσει την ορθολογική οργάνωση και τη μηχανοποίηση των εργασιών καλλιέργειας και συγκομιδής με σκοπό τη βελτίωση της απόδοσης της παραγωγής και την προστασία του περιβάλλοντος·

δ) να αποφασίζει ποιες ποικιλίες λυκίσκου μπορούν να παράγουν τα μέλη της και να θεσπίζει κοινούς κανόνες παραγωγής·

ε) να διαχειρίζεται το καθεστώς ενίσχυσης το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 12, χορηγώντας σε κάθε παραγωγό μέλος της ομάδας το μερίδιό του της ενίσχυσης ανάλογα με τις καλλιεργούμενες εκτάσεις, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 5 του εν λόγω άρθρου,

▼M1

και έχει αναγνωρισθεί από κάθε Κράτος Μέλος δυνάμει της παραγράφου 3.

▼M3

1α ►M12 Οι ομάδες παραγωγών μπορούν να χρησιμοποιούν μέχρι το 20 % της ενίσχυσης για να λαμβάνουν μέτρα που επιτρέπουν την επίτευξη των στόχων οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ). ◄

▼M1

2. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται ως «ένωση», ένωση αναγνωρισμένων ομάδων παραγωγών που επιδιώκει τους ίδιους στόχους στις ομάδες αυτές και η οποία έχει αναγνωρισθεί από Κράτος Μέλος δυνάμει της παραγράφου 3.

▼M1

3. Τα Κράτη Μέλη αναγνωρίζουν τις ομάδες των παραγωγών και τις ενώσεις τους που ζητούν την αναγνώριση και τηρούν τις ακόλουθες γενικές προϋποθέσεις:

α) εφαρμόζουν κοινούς κανόνες παραγωγής και διαθέσεως στην αγορά (πρώτο στάδιο της εμπορίας)·

▼M12

β) συμπεριλαμβάνουν στο καταστατικό τους την υποχρέωση για τους παραγωγούς, μέλη των ομάδων, και για τις αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών, μελών της ένωσης:

— να συμμορφώνονται προς τους κοινούς κανόνες παραγωγής και τις αποφάσεις σχετικά με τις ποικιλίες που πρέπει να παράγονται,

— να διαθέτουν στην αγορά το σύνολο της παραγωγής τους μέσω της ομάδας ή της ένωσης.

Η υποχρέωση αυτή δεν εφαρμόζεται στα προϊόντα για τα οποία οι παραγωγοί είχαν συνάψει συμβάσεις πώλησης πριν να αποκτήσουν την ιδιότητα του μέλους, εφόσον οι ομάδες είχαν ενημερωθεί σχετικά με αυτές τις συμβάσεις και τις είχαν εγκρίνει.

Ωστόσο, εάν το επιτρέπει η οργάνωση παραγωγών και με τους όρους που αυτή καθορίζει, οι παραγωγοί οι οποίοι μετέχουν στην οργάνωση μπορούν:

— να υποκαθιστούν την υποχρεωτική διάθεση στο εμπόριο του συνόλου της παραγωγής από την ομάδα παραγωγών με διάθεση το εμπόριο βασιζόμενη σε κοινούς κανόνες που καθορίζονται στα καταστατικά τους, οι οποίοι εγγυώνται ότι η ομάδα παραγωγών έχει δικαίωμα ελέγχου του επιπέδου των τιμών πώλησης, οι οποίες και υπόκεινται στην έγκρισή της, ενώ η μη αποδοχή τους υποχρεώνει την ομάδα να αναλάβει αυτό το λυκίσκο σε υψηλότερη τιμή,

— να διαθέτουν στο εμπόριο, μέσω μιας άλλης οργάνωσης παραγωγών που καθορίζεται από τη δική τους οργάνωση, τα προϊόντα τα οποία, λόγω των χαρακτηριστικών τους, δεν εμπίπτουν a priori σε εμπορικές δραστηριότητες της οργάνωσής τους·

▼M1

γ) να δικαιολογούν επαρκή οικονομική δραστηριότητα·

δ) να αποκλείουν για το σύνολο του πεδίου δραστηριότητός τους κάθε διάκριση μεταξύ των παραγωγών ή ομάδων της Κοινότητος ιδίως ως προς την ιθαγένειά τους ή τον τόπο εγκαταστάσεώς τους·

ε) να εξασφαλίζουν, χωρίς διάκριση, το δικαίωμα προσχωρήσεως στην ομάδα, σ' όλους τους παραγωγούς που αναλαμβάνουν την υποχρέωση τηρήσεως του καταστατικού·

στ) να περιλαμβάνουν στα καταστατικά τους διατάξεις που αποβλέπουν να εξασφαλίζουν στα μέλη της ομάδος ή της ενώσεως, που επιθυμούν να παραιτηθούν από την ιδιότητά τους ως μέλη, τη δυνατότητα να το πράξουν μετά περίοδο τριών ετών από την προσχώρησή τους και με την προϋπόθεση της γνωστοποιήσεως στην ομάδα ή την ένωση ένα έτος τουλάχιστον πριν από την αποχώρησή τους.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται με την επιφύλαξη νομοθετικών και κανονιστικών εθνικών διατάξεων που έχουν ως στόχο να προστατεύουν, σε καθορισμένες περιπτώσεις, την ομάδα ή την ένωση ή τους πιστωτές τους, έναντι των οικονομικών συνεπειών που θα ήταν δυνατό να προκύψουν από την αποχώρηση μέλους ή να εμποδίσουν την αποχώρησή του κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους·

ζ) να έχουν νομική προσωπικότητα και επαρκή ικανότητα δικαίου, κατά τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, ώστε να είναι υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων·

▼M1

η) να περιλαμβάνουν στα καταστατικά τους την υποχρέωση να τηρούν χωριστά λογαριασμούς για τις δραστηριότητες που αποτελούν το αντικείμενο της αναγνωρίσεως·

θ) να μήν κατέχουν δεσπόζουσα θέση εντός της Κοινότητος.

4. Το Κράτος Μέλος, στο έδαφος του οποίου η ομάδα των παραγωγών ή η ένωση έχει την καταστατική της έδρα είναι αρμόδιο για την αναγνώριση των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και ιδίως η διαχείριση του καθεστώτος ενισχύσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περίπτωση ε), καθώς και ο ορισμός της διαθέσεως στην αγορά κατά την έννοια της παραγράφου 3 περίπτωση α), και οι λεπτομέρειες που αφορούν τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 περίπτωση ζ), καθορίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼M14

▼M12

▼M14

▼B

ΤΙΤΛΟΣ IV

Ενίσχυση στους παραγωγούς

▼M14

▼M1

Άρθρο 12

1. Καθιερώνεται καθεστώς ενισχύσεως για το λυκίσκο που παράγεται εντός της Κοινότητος.

2. Δύναται να χορηγείται στους παραγωγούς ενίσχυση που θα επιτρέπει την πραγματοποίηση δικαίου εισοδήματος.

▼M12

3. α) Στις περιοχές της Κοινότητας στις οποίες οι αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών είναι σε θέση να εξασφαλίζουν στα μέλη τους εύλογο εισόδημα και να πραγματοποιούν ορθολογική διαχείριση της προσφοράς, η ενίσχυση χορηγείται σ' αυτές και μόνο τις ομάδες παραγωγών.

β) Στην ιδιαίτερη περίπτωση που ο παραγωγός είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, εκτός από το κράτος μέλος της ομάδας της οποίας είναι μέλος, η ενίσχυση καταβάλλεται εξ ολοκλήρου απευθείας σ' αυτόν τον παραγωγό από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος.

γ) Στις άλλες περιοχές, η ενίσχυση χορηγείται ομοίως στους μεμονωμένους παραγωγούς.

▼M1

4. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής που βασίζεται σε ανακοινώσεις των Κρατών Μελών εγκρίνει εγκαίρως με ειδική πλειοψηφία τον κατάλογο των περιοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 εδάφιο πρώτο.

▼M12

5.

▼M16

α) Το ποσό της εν λόγω ενίσχυσης ανά εκτάριο είναι ενιαίο για όλες τις ομάδες ποικιλιών. Καθορίζεται σε 480 ευρώ ανά εκτάριο από τη συγκομιδή 1996 και για περίοδο εννέα ετών.

▼M12

β) Σε περίπτωση που η ενίσχυση χορηγείται σε αναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών σύμφωνα με την παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο, η εν λόγω ομάδα έχει τη δυνατότητα να αποφασίζει σχετικά με το εάν θα καταβάλλει αυτή την ενίσχυση εξ ολοκλήρου κατ' έτος στα μέλη της, ανάλογα με τις καλλιεργούμενες εκτάσεις τους, ή κατά ένα μόνο τμήμα της, που θα αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 80 %, ανάλογα με το αν υπάρχουν ακόμη αιτήσεις τις οποίες πρέπει να ικανοποιήσει στον τομέα της μετατροπής των ποικιλιών, ή, ενδεχομένως, άλλοι στόχοι που πρέπει να επιτευχθούν, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 ►C1 στοιχεία α) έως δ) ◄.

γ) Σε περίπτωση που η ενίσχυση χορηγείται σε μία αναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών εφόσον η οργάνωση αυτή δεν διαθέτει στο εμπόριο το σύνολο της παραγωγής των μελών της, η ομάδα παρακρατεί υποχρεωτικά κατ' έτος το 20 % της ενίσχυσης στους παραγωγούς για την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο στοιχείο β).

▼M16

δ) Η παρακράτηση της ενίσχυσης γίνεται σωρευτικά για περίοδο που περιορίζεται σε τέσσερα έτη· στο τέλος της περιόδου αυτής, το σύνολο της παρακρατηθείσας ενίσχυσης πρέπει να έχει διατεθεί.

▼M12

ε) Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο β) του άρθρου αυτού, ο ενδιαφερόμενος παραγωγός πρέπει να καταβάλει στην ομάδα παραγωγών της οποίας είναι μέλος ένα ποσό το οποίο ισούται με την κράτηση η οποία γίνεται σύμφωνα με τα ανωτέρω στοιχεία β) ή γ).

▼M14

6. Σε περίπτωση που από την κατάσταση της αγοράς προκύψει ότι υπάρχει κίνδυνος δημιουργίας διαρθρωτικών πλεονασμάτων ή διαταραχής της διάρθρωσης του εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς του λυκίσκου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 37, παράγραφος 2 της συνθήκης, μπορεί να αναπροσαρμόσει το ύψος της ενίσχυσης η οποία καθορίζεται στην παράγραφο 5:

α) είτε περιορίζοντας τη χορήγηση της ενίσχυσης σ' ένα μέρος της καλλιεργούμενης έκτασης που έχει καταγραφεί για το αντίστοιχο έτος, και, εν ανάγκη, διαφοροποιώντας την,

β) είτε αποκλείοντας από το ευεργέτημα της ενίσχυσης τις εκτάσεις που βρίσκονται στο πρώτο ή/και στο δεύτερο έτος παραγωγής.

▼M12

▼M1

8. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼M12

▼B

Άρθρο 13

▼M1

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφος 6 η ενίσχυση χορηγείται για τις εκτάσεις που έχουν καταχωρηθεί, στις οποίες έχει πραγματοποιηθεί ή συγκομιδή.

Τα Κράτη Μέλη ορίζουν τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι να προβαίνουν για κάθε παραγωγό στην καταχώρηση των εκτάσεων που προορίζονται για την καλλιέργεια του λυκίσκου και είναι επιφορτισμένοι με τον έλεγχο και την ενημέρωση της εν λόγω καταχωρήσεως.

▼B

2. Γιά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, τα Κράτη μέλη μπορούν να θεωρούν μιά αναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών ως ένα μόνο παραγωγό.

3. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

▼M11

ΤΙΤΛΟΣ V

Καθεστώς των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες

Άρθρο 14

Εφόσον ο παρών κανονισμός δεν ορίζει το αντίθετο, οι δασμολογικοί συντελεστές του κοινού δασμολογίου εφαρμόζονται για τα προϊόντα του άρθρου 1.

Άρθρο 15

1. Οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας και οι ειδικοί κανόνες για την εφαρμογή της ισχύουν για την ταξινόμηση των προϊόντων που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Εφόσον ο παρών κανονισμός ή διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν του δεν ορίζουν το αντίθετο, απαγορεύονται κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες:

— η είσπραξη κάθε φορολογικής επιβάρυνσης ισοδυνάμου με δασμούς αποτελέσματος,

— η εφαρμογή κάθε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 15α

1. Εάν στην Κοινότητα η αγορά ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα του άρθρου 1, υφίσταται ή απειλείται να υποστεί, εξαιτίας των εισαγωγών ή των εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της συνθήκης, τότε είναι δυνατόν να εφαρμοσθούν κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, τα ενδεικνυόμενα μέτρα μέχρις ότου εκλείψει η διαταραχή ή η απειλή διαταραχής.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας μετά από πρόταση της Επιτροπής σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας του άρθρου 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

2. Εάν προκύψει η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, μετά από αίτηση ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων τα οποία κοινοποιεί στα κράτη μέλη και τα οποία τίθενται άμεσα σε εφαρμογή. Εάν κάποιο κράτος μέλος υποβάλει στην Επιτροπή σχετική αίτηση, η Επιτροπή λαμβάνει τη σχετική απόφαση εντός προθεσμίας τριών εργασίμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος δύναται να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου το μέτρο που έλαβε η Επιτροπή μέσα σε προθεσμία τριών εργασίμων ημερών από την ημέρα της κοινοποίησής του. Το Συμβούλιο συνέρχεται πάραυτα. Μπορεί να τροποποιήσει ή να ακυρώσει το εν λόγω μέτρο με ειδική πλειοψηφία.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στο πλαίσιο της τήρησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο; 228 παράγραφος 2 της συνθήκης.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ VI

Γενικές διατάξεις

▼M12

Άρθρο 16

Με την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 εφαρμόζονται τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης.

▼M1

Άρθρο 16α

Σε περίπτωση κατά την οποία προκύπτει κίνδυνος δημιουργίας πλεονασμάτων διαταραχής στη διάρθρωση του εφοδιασμού της αγοράς, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής με ειδική πλειοψηφία, δύναται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να προληφθεί η έλλειψη ισορροπίας της αγοράς. Τα μέτρα αυτά δύνανται ιδίως να επηρεάζουν:

— το παραγωγικό δυναμικό,

— τον όγκο της προσφοράς,

— τους όρους εμπορίας.

▼M13

Άρθρο 17

1. Οι κανονιστικές διατάξεις οι οποίες αφορούν τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, εφαρμόζονται στην αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 από την ημερομηνία κατά την οποία τίθενται σε εφαρμογή οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

▼M14

▼M13

3. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 12 στους παραγωγούς μεταξύ της 16ης Οκτωβρίου και της 31ης Δεκεμβρίου της περιόδου εμπορίας, για την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση ενίσχυσης.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 20, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

▼M12

Άρθρο 18

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανακοινώνουν σε αμοιβαία βάση τα στοιχεία που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι λεπτομέρειες της ανακοίνωσης, της αξιολόγησης και της διάδοσης αυτών των στοιχείων θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20.

Με βάση αυτά τα στοιχεία, η Επιτροπή αναλαμβάνει την υποχρέωση να πραγματοποιήσει αξιολόγηση του τομέα, για το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πριν από την ►M15 31η Δεκεμβρίου 2003 ◄ · η αξιολόγηση αυτή μπορεί να συνοδεύεται, εάν απαιτείται, από προτάσεις.

▼M15

Άρθρο 20

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή διαχείρισης λυκίσκου (στο εξής καλούμενη «η επιτροπή»).

▼**M15**

2. Σε περίπτωση αναφοράς στο παρόν άρθρο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι ένας μήνας.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

▼**B**

Άρθρο 21

Η επιτροπή μπορεί να εξετάσει κάθε άλλο θέμα που υποβάλλεται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου Κράτους μέλους.

Άρθρο 22

Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη, παράλληλα και με κατάλληλο τρόπο, οι στόχοι που προβλέπονται στα άρθρα 39 και 110 της συνθήκης.

▼**M1**

Άρθρο 23

Στην περίπτωση κατά την οποία θα εκρίνοντο αναγκαία μεταβατικά μέτρα προς διευκόλυνση της μεταβάσεως στο καθεστώς, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1170/77, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία η εφαρμογή του τροποποιουμένου καθεστώτος κατά την προβλεπόμενη ημερομηνία θα προσέκρουε σε αισθητές δυσκολίες, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20. Εφαρμόζονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1980 το αργότερο.

Μέχρι την ημερομηνία αυτή, επιτρέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο να καταβάλλει στους παραγωγούς το ποσό της ενισχύσεως στην παραγωγή μέσω του οργανισμού τον οποίο ορίζει.

▼**B**

Άρθρο 24

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Οι διατάξεις των άρθρων 11, 12 και 13 εφαρμόζονται για πρώτη φορά για την εσοδεία του 1971.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.